

ת"פ 31455/04/16 - מדינת ישראל נגד שאקר אבו מוסטפה, חביב אבו מוסטפה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 31455-04-16 מדינת ישראל נ' אבו מוסטפה ואח'

בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. שאקר אבו מוסטפה
2. חביב אבו מוסטפה

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד פלג רותם
הנאשמים בעצמם
ב"כ הנאשמים עו"ד סמיר אבו עבד

גזר דין

רקע וכתב האישום

1. הנאשמים הורשעו, על פי הודאתם, בכתב אישום מתוקן.

נאשם 1 הורשע בעבירה של גניבת תוצר עבודה, עבירה לפי סעיף 384 א (א) (2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") ו**נאשם 2** בעבירה של קבלת נכס שהושג בפשע, עבירה לפי סעיף 411 לחוק.

בתאריך 4.9.14, בשעה 17:00 או בסמוך לכך, נאשם 1 הוביל שלוש מתוך ארבע אמבטיות מלאות בתבואה מהשטח החקלאי אל תוך שטחי הקיבוץ. בשעה 18:45 או בסמוך לכך, העמיס הנאשם את האמבטיות הרביעית ובתוכה גרגירי תירס בשווי של 45,000 ₪ ונסע דרומה מהשטח החקלאי מבלי להכניסה אל תוך שטחי הקיבוץ. בשעה 19:50, הגיע נאשם 1 עם משאית סמוך למתחם מפעל "סוגת" בקרית גת, שם המתין לו נאשם 2 עם המשאית השנייה. הנאשמים העבירו את האמבטיות ממשאית אחת לשנייה ונאשם 2 עזב את המקום במשאית השנייה ועליה האמבטיות עם גרגירי התירס למקום אשר אינו ידוע למאשימה.

בנסיבות אלה, גנב הנאשם 1 תוצרת חקלאית שערכה כ- 45,000 ₪, ואילו נאשם 2 קיבל לידי התוצרת החקלאית בידועו, כי זו הושגה בפשע.

תסקירי שירות המבחן

עמוד 1

2. בעניינם של שני הנאשמים התקבלו תסקירי שירות מבחן עם המלצות בצדן ומפאת צנעת הפרט לא אפרט בהרחבה והדברים שיובאו יפורטו בהמשך.

3. בעניינו של נאשם 1 נקבע, כי לא נדרשת התערבות טיפולית, וכי הסיכון להישנות מעשיו נמוך וההמלצה הייתה להטיל עליו מאסר על תנאי, פיצוי ושל"צ בהיקף של 140 שעות.

4. בעניינו של הנאשם 2, שירות המבחן הציע לו להשתלב בהליך טיפולי אך הלה סירב וגם בעניינו המליץ שירות המבחן להטיל מאסר על תנאי על מנת לסייע לשמירה על שגרת יומו וחיו לצד של"צ בהיקף של 140 שעות.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

5. על פי חוות הדעת מיום 18.12.18, הנאשם 1 הביע את הסכמתו לריצוי עונשו בעבודות שירות ונמצא מתאים לכך.

טיעוני הצדדים לעונש בתמצית

6. **ב"כ המאשימה** הפנתה לערכים המוגנים בהם פגעו הנאשמים במעשיהם, ובשים לב לשווי התוצרת החקלאית שנגנבה ביקשה לקבוע שמידת הפגיעה בערכים אלה הינה במידה בינונית-גבוהה.

לשיטת המאשימה אין מקום לאבחנה בין שני הנאשמים ולגבי שניהם ביקשה לדחות את המלצות שירות המבחן שחורגות לקולא ממתחם העונש ההולם, וזאת מבלי שהנאשמים עברו כל הליך שיקומי.

ב"כ המאשימה עתרה לקבוע מתחם עונש הולם בין 18 ל- 36 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית ובתמיכה לעתירתה הפנתה לרע"פ 323/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (20.1.2019), עפ"ג 40255-04-16 **אוסמה בן אחמד עלי נ' מדינת ישראל** (03.1.2017), ת"פ 56889-12-17 **תביעות מרום הגליל והגולן נ' סארה** (07.02.2018) ות"פ 1288-03-18 **מדינת ישראל נ' עלא יחיה** (05.11.2018).

ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשמים ענישה ברף התחתון של מתחם העונש ההולם ולהעמיד עונשם על 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי משמעותי.

7. **ב"כ הנאשמים** טען, כי בעת הצגת ההסדר הדיוני במסגרתו הודו הנאשמים לא הודיעה המאשימה, כי עמדתה העונשית הינה למאסר בפועל ולא ראוי שהיא עותרת לענישה מחמירה בשלב הטיעונים לעונש, וכי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה בעתירתה הינה מחמירה ואין לגזור ממנה לעניינם של הנאשמים בתיק זה.

המאשימה לא הוכיחה שמעשיהם של הנאשמים גרמו להוצאות מיגון ואבטחה. מעשיהם של הנאשמים נעשו ללא תכנון מוקדם וללא תחכום.

ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיהם האישיות של הנאשמים כפי שנפרסו בתסקירי שירות המבחן. הנאשמים לקחו אחריות על מעשיהם, הביעו בוושה ממעורבותם, הם מבינים את המניע למעשיהם וההליך הפלילי הרתיע אותם.

נאשם 2 סובל מבעיות רפואיות בשל פריצת דיסק בגב.

בנסיבות אלה ביקש ב"כ הנאשמים לאמץ את המלצות שירות המבחן בעניינם של שני הנאשמים.

8. **נאשם 1** הביע צער על מעשיו וציין, כי "כל בנאדם עושה טעות", ואת חששו כי לא יוכל לפרנס את משפחתו במידה ויוטל עליו עונש בדמות מאסר, לרבות עבודות שירות.

9. **נאשם 2** מסר, כי שגה במעשיו עקב שיקול דעת לקוי בעת ביצוע העבירה, וכי מאז הפיק את הלקח ולא הסתבך בפלילים.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

10. במלאכת גזירת הדין יש תחילה לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנוהגת.

11. הערך החברתי הנפגע הוא הפגיעה ברכוש הזולת אשר גרמה לפגיעה קשה במטה לחמם של החקלאים העמלים לפרנסתם.

על חומרתה של גניבה חקלאית עמד בית המשפט העליון ברע"פ 4477/10 **ראמי יחיא נ' מדינת ישראל** (5.10.10), (עמודים 4-5):

"... תופעה חמורה של גניבת תוצרת חקלאית אשר פשתה במחוזותינו והפכה למציאות קשה ובלתי נסלחת - גורמת נזקים אדירים לציבור החקלאים. כך נדרש החקלאי לעמול על גידול התוצרת, להוסיף סכומים ניכרים על מיגון (באם הדבר בכלל אפשרי) ולשאת בתוצאות הכלכליות של גניבות מרובות".

ראו גם רע"פ 2806/07 **יונס נ' מדינת ישראל** ((29.3.07), סעיף 5):

"התופעה של גניבת בקר ותוצרת חקלאית הלכה ופשתה, וכיום היא בבחינת מכת מדינה. מציאות כזו היא בלתי נסבלת. היא גורמת לנזק כלכלי לא רק לבעליו של הבקר הגנוב, אלא לכל מי שעוסק בענף זה, ושנאלץ להשקיע משאבים יקרים בניסיון למנוע מפורעי חוק לשים לאל את מה שלעיתים הוא מפעל חיים. למרבה הצער, כבר התרחשו מקרים שבמהלך הניסיון למנוע את הנזק התגלגלו הדברים לכדי תוצאות קשות ואף קטלניות. דומה כי מאמצי האכיפה המושקעים בתחום זה של העבריינות הם דלים ויעילותם מוטלת בספק. במצב דברים זה המעט שמערכת בתי-המשפט יכולה לתרום בניסיון להשיב את הסדר על כנו - הוא להחמיר עם מבצעייהן של העבירות, במטרה להבהיר לכל כי מי שישלח את ידו בקניינו של אחר, ישלם על כך מחיר כואב".

12. **נאשם 1** ביצע את הגניבה של התוצרת החקלאית ו**נאשם 2** קיבלה לידיה והעבירה הלאה בודעו שמדובר בנכס שהושג בפשע.

בנסיבות אלה, **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** בנוגע ל**נאשם 1** הינה במידה בינונית ובעניינו של **נאשם 2** במידה נמוכה-בינונית.

13. **בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** יש לתת את הדעת לכך שנאשם 1, בנטלו אמבטיה מלאה בתבואה (גרגירי תירס) גרם לפגיעה בפרי עמלם של החקלאים ובאמון הרב שניתן בו עת שמו החקלאים מבטחם בנאשם וקשרו עמו קשרי עבודה. חלקו של הנאשם 2 אמנם חמור פחות מזה של נאשם 1 אך במעשיו הוא סייע להגשים את התוכנית העבריינית שבכתב האישום. התוצרת לא הושבה לבעליה ושווי הנזק הינו בסך של 45,000 ₪.

14. עתירת המאשימה לקבוע מתחם ענישה זהה לשני הנאשמים הינה מחמירה כלפי הנאשם 2 ולא מצאתי הצדקה לעשות כן, ולכן יקבעו שני מתחמי ענישה נפרדים.

15. **מדיניות הענישה** הנוהגת בעבירה של **גניבת תוצרת חקלאית** מעלה, כי בתי המשפט הטילו ענישה ממאסר, שיכול וירוצה בעבודות שירות, ועד מאסר לתקופה ממושכת בנסיבות של גניבה בהיקף משמעותי (ראו למשל רע"פ 4477/10 **ראמי יחיא נ' מדינת ישראל** (5.11.18), עפ"ג 58082-11-10 **דוד יצחקוב נ' מדינת ישראל** (27.1.11), ת"פ 56889-12-17 **תביעות מרום הגליל והגולן נ' סארה** (07.02.18), ת"פ 1288-03-18 **מדינת ישראל נ' עלא יחיה** (05.11.18), ת"פ 41404-05-10 **מדינת ישראל נ' נתנוב ואח'** (30.3.11), ת"פ 34552-08-15 **מדינת ישראל נ' עבד אל גני** (17.4.16)).

16. **מדיניות הענישה** הנוהגת בעבירה של **קבלת נכס שהושג בפשע** מעלה, כי בתי המשפט הטילו קשת רחבה של עונשים ממאסר על תנאי ועד מאסר בפועל (ראו למשל רע"פ 2160/15 **עלאא עלקם נ' מדינת ישראל** (29.3.2015), ת"פ 37711-08-14 **מדינת ישראל נ' אוגניו מרי** (19.01.2016), ת"פ 50926-05-13 **מדינת ישראל נ' בדארנה ואח'** (23.11.15), ת"פ 16380-11-14 **משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' יוסי זיני** (24.2.16), ת"פ 54018-11-13 **מדינת ישראל נ' אבו סעלוק** (18.11.15)).

17. חלק מהפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה הינה מחמירה ביחס לנסיבותיו של תיק זה ולכן לא מצאתי לגזור ממנה לעניינו של הנאשם 1, ובוודאי שלא לעניינו של הנאשם 2.

18. נוכח מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע **נאשם 1** הינו ממאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודת שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל ובעניינו של **נאשם 2** הינו ממאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצה בדרך של עבודת שירות.

19. בנסיבותיו של תיק זה לא מצאתי טעמים לחרוג לחומרא או לקולא ממתחם העונש ההולם.

גזירת העונש המתאים לנאשמים

20. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו יש ליתן את הדעת לנסיבותיהם האישיות של הנאשמים. הנאשמים הודו במיוחס להם, נטלו אחריות וחסכו בזמן שיפוטי. שירות המבחן התרשם, כי לשני הנאשמים אין דפוסים עבריינים.

21. **הנאשם 1**, בן 32 נשוי ואב ל-4 בגילאי 6-11. הוא עובד כנהג משאית. אשתו מתקיימת מקצבת דמי אבטלה.

בפני שירות המבחן התקשה למצוא הסבר הגיוני למעשיו וייחס אותם לטעות חד פעמית ובהמשך האבחון הגיע להבנה, כי ביצע את העבירה נוכח רצונו להפיק רווח כספי מהיר. הוא הביע צער רב על מעשיו ושלל כל כוונה או תכנון מוקדם לביצוע הגניבה. הנאשם הביע תחושת בושה ואכזבה נוכח מעורבותו באירוע העבירה והדוגמא השלילית שהוא מהווה עבור ילדיו.

שירות המבחן התרשם שהנאשם הפנים את חומרת מעשיו ואף מגלה אמפטיה כלפי נפגעי העבירה נוכח הפגיעה בפרנסתם. הוא חרד מאימת הדין ומהמחירים האישיים והמשפחתיים שיאלץ לשלם. במצבים מסוימים הנאשם נוטה לטשטש את הגבול בין המותר לאסור בייחוד במצבים בהם הוא יכול להפיק רווח אישי מבלי לשקול השלכות מעשיו עליו או על סביבתו. שירות המבחן התרשם שאין נדרשת התערבות טיפולית, וכי הסיכון להישנות מעשיו נמוך ולכן בא בהמלצה עונשית מקלה.

אין ספק שהטלת מאסר, אף בדרך של עבודות שירות תפגע בנאשם ובמשפחתו.

22. לא נעלם מעיני, כי שירות המבחן לא מצא שהנאשם 1 זקוק למעורבות טיפולית, אך המלצתו להטיל עליו של"צ חורגת ממתחם העונש ההולם ולא מצאתי לאמצה.

בנסיבות אלה, יש להעמיד עונשו של הנאשם 1 קרוב לאמצע מתחם העונש ההולם.

23. **נאשם 2**, בן 31 נשוי ואב ל-5, הבן הבכור שלו עם קשיי למידה והבת השנייה עברה תאונת דרכים לפני מספר שנים וכעת חזרה לתפקוד מלא. הנאשם עובד כנהג משאית עם אביו. הנאשם סובל מפריצות דיסק בגב ומטופל תרופתית במרפאת כאב. שירות המבחן תיאר את נאשם 2 כעובד חרוץ ובעל מוסר עבודה גבוה שמתאמץ לפרנס את משפחתו כראוי למרות הקשיים הבריאותיים מהם סובל. עוד התרשם שירות המבחן שהנאשם בעל שאיפה לניהול אורח חיים תקין ונורמטיבי.

בפני שירות המבחן, הנאשם התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו למרות תחושת הבושה ונטה למזער ולטשטש את חומרתם. הנאשם תופס את עצמו כמי שנקלע לתוך הסיטואציה, מתוך מחויבות כלפי אחיו. הלה סירב להשתלב בהליך טיפולי, חרף המלצת שירות המבחן. שירות המבחן המליץ להטיל עליו מאסר מותנה על מנת לסייע בשמירה על שגרת יומו ותעסוקתו לצד של"צ בהיקף 140 שעות.

הנאשם נעדר עבר פלילי.

הטלת ענישה בדמות מאסר, לרבות מאסר לריצוי בעבודות שירות, תפגע בנאשם 2 ובמשפחתו.

24. בשים לב לחלקו המשני של הנאשם 2 בביצוע העבירה, קבלת נכס שהושג בפשע, אני סבורה שיש להעמיד עונשו בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם, וכפועל יוצא מכך לקבל את המלצת שירות המבחן.

מתחם הקנס והפיצוי

25. בהתאם לסעיף 40ח' לחוק העונשין "קבע בית משפט כי מתחם העונש ההולם כולל עונש קנס, יתחשב, נוסף על האמור בסעיף 40ג(א) במצבו הכלכלי של הנאשם, לצורך קביעת מתחם הקנס ההולם".

משכך, בקביעת מתחם הקנס על בית המשפט להתחשב בחומרת העבירות ובמצבו הכלכלי האישי של כל אחד מהנאשמים. בתוך כך, על בית המשפט לתת דעתו לכך שלנאשמים זכות לקיום אנושי בסיסי שיבטיח תנאי מחיה מינימליים בכבוד להם ולמשפחתם (בג"צ 10662/04 חסן נ' המוסד לביטוח לאומי (28.2.12)).

26. לא הוצגו בפניי ראיות אודות מצבם הכלכלי של הנאשמים מעבר לתמונה שפורטה בתסקיר שירות המבחן.

27. עסקינן בעבירות שבוצעו לשם רווח כלכלי ולכן יש לפצות את המתלוננים בגין נזקיהם. הגניבה לא הושבה ולכן הנאשמים גרמו לנזק בסך 45,000 ₪.

28. תיקון 113 לא קבע שיש לקבוע מתחם לעניין הפיצוי ואת אופן קביעתו. ברע"פ 2174/11 רמי לוזון נ' מדינת ישראל (25.05.2011) נקבע כי קביעת הפיצוי לא קשורה ליכולת הכלכלית של הנאשם וניתן לפרוס לתשלומים אם יש צורך בכך. עוד נקבע שיש להעדיף פיצוי על פני קנס (ע"פ 4666/12 עמי גורבץ נ' מדינת ישראל (08.11.2012)).

29. בשים לב לכך שמדובר בעבירה ברף חומרה בינוני ובהעדר נסיבות חריגות לגבי מצבו הכלכלי של הנאשם 1 אני קובעת שמתחם הקנס ההולם בעניינו הוא מ- 6,000 ₪ ועד 20,000 ₪.

בעניינו של הנאשם 2 מדובר בעבירה פחותה בחומרתה וברף נמוך-בינוני ועל כן אני קובעת, כי מתחם הקנס הינו מ-3,000 ₪ ועד 10,000 ₪. גם לעניין מתחם הקנס יש להעמיד את הקנס בעניינו של נאשם 1 קרוב לאמצע המתחם ובעניינו של הנאשם 2 בחלקו התחתון של המתחם.

30. נוכח הנזק הכלכלי שנגרם לקיבוץ לא מצאתי לעשות אבחנה בין הנאשמים בשיעור הפיצוי שיושת, בשים לב לכך שהנאשם 2 הוא שהוביל את התוצרת החקלאית ליעדה, כשזו לא הושבה לנפגעים.

סוף דבר

31. נוכח כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

א. 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

עבודות השירות יתבצעו במרכז יום לקשיש- חויה במרחבים, במועצה אזורית מרחבים אפרים במשך חמישה ימים בשבוע ולמשך 6.5 שעות מדי יום.

על הנאשם להתייצב במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות השירות, ביום 28.5.19 בשעה 8:00, אלא אם יודיע הממונה על עבודות השירות על מועד קליטה אחר, שאז תינתן החלטה משלימה ללא צורך בדיון.

אני מודיעה לנאשם, כי עליו להודיע לממונה על כל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו, וכן עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא להפסקתן ולריצוי עונשו במאסר בפועל.

בית המשפט מזכיר את הנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה ממכללים אלו יש בהכדילהביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

- ב. 7 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג עוון.
- ד. קנס בסך 10,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישלם ב- 20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.7.19 ובכל 1 לכל חודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפרעון מיידי.
- ה. הנאשם ישלם פיצוי בסך 7,500 ₪ לנפגעי העבירה בתיק, קיבוץ חצור. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.7.19.

נאשם 2

- א. ניתן בזאת צו של"צ בהיקף של 140 שעות. בהתאם לתסקיר שירות המבחן השל"צ יבוצע במרכז יום לקשיש ברהט בתפקיד אחזקה.
- הובהרה לנאשם 2 חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן בביצוע השל"צ וחובתו להשלים ביצוע השל"צ בתוך שנה מהיום שאם לא כן, עשוי בית המשפט לשוב ולדון בעניינו מחדש ואף לגזור את דינו בהתאם.
- ב. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים עבירת רכוש.
- ג. קנס בסך 3,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישלם ב- 6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.7.19 ובכל 1 לכל חודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.
- ד. הנאשם ישלם פיצוי בסך 7,500 ₪ לנפגעי העבירה בתיק, קיבוץ חצור. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.7.19.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז תוך 45 ימים מהיום.

עמוד 7

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, י' אייר תשע"ט, 15 מאי 2019, במעמד הצדדים.